

ขีดความสามารถเชิงพฤติกรรมที่มีผลต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลาเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

Competency Behavior Influencing to Successfully of Small and Medium Entrepreneurs in Songkhla Province in Entering into the ASEAN Economic Community

ดร. อนิวัช แก้วจำนงค์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยทักษิณ

วันที่ได้รับต้นฉบับบทความ : 22 เมษายน 2562

วันที่แก้ไขปรับปรุงบทความ : 20 ตุลาคม 2562

วันที่ตอบรับตีพิมพ์บทความ : 10 พฤศจิกายน 2562

Dr. Aniwat Kaewjomnong

Assistant Professor, Master of Business Administration

Faculty of Economics and Business Administration, Thaksin University

E-mail: anthonythai8@hotmail.com

Ph: +097-361-7499

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลาเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และ 2) ศึกษาขีดความสามารถเชิงพฤติกรรมที่มีผลต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ใช้กลุ่มตัวอย่างในการทำวิจัยจำนวน 400 คน สุ่มตัวอย่างแบบเป็นตัวแทนจากผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลา เครื่องมือที่ใช้ทำวิจัยคือแบบสอบถามโดยแบบสอบถามได้ผ่านการตรวจประเมินและแก้ไขแล้วตามคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและสถิติอนุมาน ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ผลวิจัยพบว่า 1) ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลาประสบความสำเร็จในระดับมากที่สุด โดยความสำเร็จระดับมากที่สุดลำดับแรกคือด้านความมั่นคงของธุรกิจส่วนความสำเร็จในลำดับสุดท้ายคือด้านผลตอบแทนจากการลงทุน และ 2) ขีดความสามารถเชิงพฤติกรรมที่มีผลต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ ได้แก่ ด้านการจัดการ ด้านการใฝ่สัมฤทธิ์ในหน้าที่และด้านสัมพันธภาพ ผลวิจัยเรื่องนี้เป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

คำสำคัญ : ขีดความสามารถเชิงพฤติกรรม ความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

Abstract

The research aimed to 1) study the level of success of small and medium-sized business enterprises in Songkhla Province for entering into the ASEAN Economic Community and 2) to study the behavioral competencies that affect the business success for entering into the ASEAN Economic Community. A representative sampling from small and medium-sized business enterprises is in Songkhla Province. The research instrument is questionnaire and questionnaires were administered to 400 respondents. The questionnaire has been assessed and corrected according to the advice of experts. The data were analyzed by a computer program using descriptive and inferential statistics. The research revealed that: 1) the success of the small and medium-sized business in Songkhla Province is in the highest level, with the highest level of success first, is business security, while the last is the return on investment and 2) behavioral competencies that affect the business success consist of the management, task achievement competencies and relationship. The results of the research provided a fruitful insight to business entrepreneurs and agencies involved in the development of small and medium business operators.

Keywords : Competency Behavior, Business Successfully, Small and Medium Enterprise, ASEAN Economic Community

บทนำ

การพัฒนาธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises: SMEs) เพื่อให้สามารถก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) ซึ่งได้เกิดขึ้นอย่างสมบูรณ์แล้วตั้งแต่ปี 2558 ที่ผ่านมา แม้ว่ารัฐบาลได้ให้การสนับสนุนอย่างต่อเนื่องผ่านโครงการต่าง ๆ มากมาย ได้แก่ โครงการปรับแผนธุรกิจและขีดความสามารถ SMEs โครงการพลิกวิกฤตสร้างโอกาสสู่ความสำเร็จและโครงการสร้างความเข้มแข็งให้กับธุรกิจ SMEs เป็นต้น และมีนโยบายขยายฐานการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้กว้างขวางและครอบคลุมไปในทุกประเภทธุรกิจและอุตสาหกรรม ทั้งนี้ เพื่อให้มีความพร้อมในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน (Siripatarasopon, 2016) ทำให้ในปัจจุบันพบเห็นกลุ่มธุรกิจ SMEs ทั้งที่ประสบความสำเร็จและยังไม่ประสบความสำเร็จ อาจมีสาเหตุหนึ่งที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมในการบริหารและดำเนินงานเพื่อสร้างความสำเร็จจนถึงขั้นที่ทำให้ธุรกิจมีความมั่นคงได้ และอีกจำนวนหนึ่งที่ยังไม่ได้มีการเตรียมความพร้อมของธุรกิจด้วยจะยังคงเผชิญกับการจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในองค์กรจึงทำให้ยังไม่สามารถพัฒนาธุรกิจให้สามารถรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจได้ ทำให้ยังคงพบเห็นธุรกิจจำนวนหนึ่งที่ต้องล้มเลิกกิจการไปในระยะเวลาอันรวดเร็ว ดังนั้น เมื่อธุรกิจ SMEs ต้องมีการจัดการการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้พร้อมรองรับประชาคมอาเซียนจึงอาจต้องเผชิญกับความล้มเหลวในการประกอบธุรกิจด้วย (Kaewjomnong, 2018) ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าส่วนหนึ่งอาจจะมีผลมาจากขีดความสามารถของธุรกิจเป็นสำคัญเนื่องจากขีดความสามารถที่แสดงออกมาในเชิงพฤติกรรม การทำงานที่จะมีผลต่อการพัฒนาธุรกิจให้เจริญเติบโต มีความมั่นคง ได้รับการยอมรับและดำรงอยู่ต่อไปได้

จากการที่ผู้วิจัยได้มีโอกาสพูดคุยกับผู้ประกอบธุรกิจอย่างต่อเนื่องเมื่อมีโอกาสในการเข้าร่วมการสัมมนาและการฝึกอบรมของหน่วยงานภาครัฐทั้งในฐานะที่ปรึกษาธุรกิจและนักวิชาการ โดยเฉพาะในโครงการพัฒนาขีดความ

สามารถของผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs มาตั้งแต่ปีงบประมาณ 2559 ทำให้ได้ข้อมูลเบื้องต้นส่วนหนึ่งว่าผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ยังคงต้องเผชิญกับปัญหาในหลาย ๆ ด้าน อีกทั้งเมื่อประเทศไทยต้องเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนก็เหมือนว่าจะยิ่งเพิ่มปัญหาให้ผู้ประกอบการธุรกิจต้องเร่งพัฒนาคุณภาพและขีดความสามารถของธุรกิจเพื่อให้สามารถรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนโดยไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ อีกทั้ง พบว่าในงานวิจัยของ Wungbenmud and Bindulem ที่ได้ศึกษาความสำเร็จของการประกอบธุรกิจ SMEs ในจังหวัดสงขลาในภาพรวมพบว่ามีความสำเร็จระดับมากด้านการยอมรับความมั่นคงของกิจการและการมีชื่อเสียง ตามลำดับ ซึ่งการศึกษาในเรื่องดังกล่าวอาจถือได้จุดประกายและเป็นจุดเริ่มต้นของการศึกษาก่อนที่ประเทศไทยจะเข้าสู่ AEC จึงน่าจะเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีของการศึกษาโดยการทำวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้ข้อมูลมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาธุรกิจ SMEs ให้ประสบความสำเร็จต่อไป (Kaewjomnong, 2018) อีกทั้ง การพัฒนาขีดความสามารถของ SMEs เพื่อให้สามารถก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้กลายเป็นอีกประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจที่ผู้ประกอบการธุรกิจในประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญและจัดการเรื่องนี้อย่างจริงจังโดยเฉพาะผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ในจังหวัดสงขลาซึ่งเป็นศูนย์กลางทางธุรกิจในภาคใต้ที่ต้องเร่งดำเนินการในเรื่องนี้โดยเร็วเพื่อให้ธุรกิจมีความพร้อมมากที่สุด เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีการติดต่อด้านการค้าและการลงทุนทางธุรกิจร่วมกับนักธุรกิจจากประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์และอินโดนีเซีย (Office of Small and Medium Enterprise Promotion, 2014)

แม้ว่าในปัจจุบันผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ในจังหวัดสงขลาได้ใช้ความพยายามในการพัฒนาคุณภาพและขีดความสามารถของธุรกิจอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สามารถทำธุรกิจกับลูกค้าคนไทยและลูกค้าจากประเทศต่าง ๆ ในประชาคมอาเซียนได้ โดยส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในการสร้างขีดความสามารถด้านคุณภาพสินค้าด้านเดียวด้วยมีความเข้าใจว่าคุณภาพของธุรกิจมาจากการบอกต่อของผู้ใช้เป็นสำคัญ (User-based) จึงมุ่งเน้นการสร้างคุณภาพที่สามารถทำให้ลูกค้ามองเห็นได้ง่ายด้วยสายตาโดยเฉพาะในเรื่องประโยชน์ที่ได้จากการใช้สอยให้ได้มากที่สุด รวมถึงได้มีการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์เพื่อให้มีความสวยงามและมีคุณลักษณะที่โดดเด่น เป็นต้น ซึ่งเรื่องนี้ Seahapong (2018) ได้เสนอแนะให้ผู้ประกอบธุรกิจได้เร่งพัฒนาขีดความสามารถของธุรกิจในครบทุกด้านเพื่อสร้างความพร้อมในการแข่งขันและทำการแข่งขันให้ได้เมื่อต้องเข้าสู่ตลาดใหม่ แม้ว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่จะได้มีการพัฒนาขีดความสามารถในธุรกิจอย่างต่อเนื่องแต่ปัญหาคืออาจจะยังไม่ถูกทิศทาง ดังนั้น จึงยังคงพบเห็นหลาย ๆ ธุรกิจที่ยังไม่สามารถเจริญเติบโตและประสบความสำเร็จในการแข่งขัน อีกทั้งยังคงมีผู้ประกอบการอีกจำนวนหนึ่งอยู่ระหว่างแสวงหาข้อมูลสำคัญที่จะนำไปสู่การพัฒนาขีดความสามารถของธุรกิจให้ได้ถูกทิศทางรวมถึงการแสวงหาโอกาสเพื่อให้สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนเพื่อนำมาใช้พัฒนาธุรกิจและพัฒนาองค์กรต่อไป

นอกจากนี้ จากการที่ผู้วิจัยได้มีโอกาสเข้าร่วมสัมมนาและอบรมในโครงการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs หลายครั้งทำให้ได้สัมผัสภาพพจน์ของผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการสัมมนา/อบรมโดยข้อมูลเบื้องต้นส่วนหนึ่งทราบว่าส่วนใหญ่มีความเข้าใจในการทำธุรกิจต้องให้ความสำคัญในเรื่องคุณภาพและขีดความสามารถของธุรกิจตั้งแต่ในขั้นตอนการผลิต (Manufacturing-based) ไปจนกระทั่งถึงขั้นตอนนำส่งสินค้าและบริหารให้ถึงมือลูกค้า แต่ปัญหาอยู่ที่คุณภาพและขีดความสามารถเรื่องใดที่ธุรกิจควรต้องให้ความสำคัญมากที่สุดตามลำดับเพื่อการพัฒนาธุรกิจได้จริงแม้จะมีความเชื่อว่าหากผลิตได้ตามมาตรฐานและมีกระบวนการดำเนินงานที่ถูกต้องแล้วจะทำให้เกิดคุณภาพทั่วทั้งองค์กรได้จริง ซึ่งเรื่องนี้ Spencer and Spencer (1993) และ Dales and Hes (1995) ได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับขีดความสามารถในองค์กรว่าจะต้องมีความเชื่อมโยงกับสำเร็จและสะท้อนถึงความแตกต่างระหว่างผลงานที่มีประสิทธิภาพกับไม่มีประสิทธิภาพได้ในภาพรวม ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าผู้ประกอบการธุรกิจในจังหวัดสงขลาจะต้องมีข้อมูลเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดการเพื่อให้การประกอบธุรกิจ SMEs มีคุณภาพและมีขีดความสามารถเชิงพฤติกรรมที่นำไปสู่ความพร้อมในการแข่งขันและความสำเร็จของธุรกิจที่สามารถรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้

สำหรับในเรื่องของความสำเร็จของธุรกิจนั้น Frese (2000) ให้ความเห็นไว้ว่าสามารถวัดได้จากตัวผู้ประกอบการเองที่จะเป็นผู้กำหนดความสำเร็จด้วยตนเองซึ่งโดยทั่วไปจะใช้ความเห็นด้านการเงินเป็นตัวสะท้อนธุรกิจและความพึงพอใจจากรายได้ นอกจากนี้ สามารถวัดจากความสำเร็จทางเศรษฐกิจโดยพิจารณาจากข้อมูลด้านการเงิน จำนวนลูกค้าที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง ผลกำไรและยอดขายในระยะที่ผ่านมาและวัดจากผู้ที่เกี่ยวข้องในธุรกิจทั้งด้านลูกค้าและพนักงาน การวัดความสำเร็จของธุรกิจจึงเป็นเรื่องสำคัญที่ธุรกิจต้องดำเนินการเพื่อจะได้นำพาธุรกิจไปสู่การปรับเปลี่ยนและพัฒนาในทุก ๆ ด้านได้มากยิ่งขึ้น

ดังนั้น ในโอกาสที่ประเทศไทยได้เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Community: AEC) อย่างเป็นทางการแล้วตั้งแต่ปี 2558 โดยเป็นการรวมกลุ่มของประเทศในเขตภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ปัจจุบันมีประเทศสมาชิกทั้งหมด 10 ประเทศ (Siraprasitri & Thalang, 2016) โดยประเทศไทยได้มีแนวทางการดำเนินงานระยะยาว 10-15 ปีเพื่อสร้างการพัฒนาอย่างยั่งยืนในกรอบการดำเนินงาน 4 ด้าน ได้แก่ การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ การลดความเหลื่อมล้ำ การเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและการสร้างความสมดุลและปรับการบริหารจัดการภาครัฐ (Subphonkulanan, 2016) ซึ่งเรื่องนี้อาจมีผลให้การประกอบธุรกิจ SMEs ในประเทศต้องเผชิญกับการแข่งขันกับประเทศในอาเซียนโดยไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ โดยเฉพาะจังหวัดสงขลาที่เป็นศูนย์กลางทางธุรกิจโดยมีนักธุรกิจจากประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์และอินโดนีเซียเดินทางเข้ามาติดต่อและทำธุรกิจในพื้นที่เพิ่มมากขึ้น ผู้วิจัยจึงเห็นด้วยว่าผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ทุกประเภทธุรกิจจะต้องให้ความสำคัญและมีความจริงจังกับเรื่องนี้โดยหันมามุ่งพัฒนาธุรกิจและขีดความสามารถเชิงพฤติกรรมให้มากขึ้นเพื่อความสำเร็จของธุรกิจต่อไป การทำวิจัยเรื่องนี้ จึงมีความสำคัญโดยผลวิจัยจะเป็นข้อมูลให้ผู้ประกอบธุรกิจรวมถึงหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าจังหวัดสงขลาซึ่งเป็นศูนย์กลางทางธุรกิจในภาคใต้ที่จะเชื่อมต่อธุรกิจไปยังจังหวัดต่าง ๆ ทั่วทุกภาคของประเทศไทยได้ หากผู้ประกอบการธุรกิจในจังหวัดสงขลา มีข้อมูลสำคัญที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาองค์การได้จะประสบความสำเร็จในการจัดการธุรกิจได้มากขึ้นรวมทั้งสามารถเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจได้ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ SMEs ยังมีไม่มากและที่มีอยู่ยังไม่ได้เป็นข้อมูลปัจจุบันที่ทันสมัย ผู้วิจัยจึงสนใจทำวิจัยเรื่อง “ขีดความสามารถเชิงพฤติกรรมที่มีผลต่อความสำเร็จในการประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลาเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” ข้อมูลจากงานวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ในเชิงพาณิชย์โดยสามารถพัฒนาธุรกิจให้มีคุณภาพและขีดความสามารถโดยจะก่อให้เกิดความสำเร็จในการจัดการธุรกิจเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจได้ สำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลจากงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบายและเชิงสาธารณะ การวางแผนเพื่อให้ความรู้ การจัดฝึกอบรม การเป็นที่ปรึกษาและเป็นพี่เลี้ยงให้กับผู้ประกอบการเพื่อความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาระดับความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลาเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
2. ศึกษาขีดความสามารถเชิงพฤติกรรมที่มีผลต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

สมมติฐานของการวิจัย

1. ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลามีความสำเร็จของธุรกิจในระดับมากรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
2. ชีตความสามารถเชิงพฤติกรรมมีผลต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากงานวิจัย

1. หน่วยงานของรัฐบาลและเอกชนที่มีความเกี่ยวข้องกับการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ได้แก่นักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 11 สงขลา และกระทรวงมหาดไทย เป็นต้น สามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะเพื่อการบริหารจัดการและพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจในจังหวัดสงขลาและจังหวัดชายแดนใต้เพื่อให้รองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้
2. ผู้ประกอบการและนักพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และองค์กร (HROD) สามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์เพื่อการจัดทำโปรแกรมการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาขีดความสามารถเชิงพฤติกรรมของผู้ประกอบการธุรกิจให้มีความสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลเพื่อสร้างผู้ประกอบการธุรกิจรายใหม่ (Start Up) และพัฒนาผู้ประกอบการรายเก่า (Turn Around) ให้ไปสู่ความสำเร็จในการประกอบธุรกิจโดยสามารถรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้
3. หน่วยงานภาครัฐในพื้นที่จังหวัดสงขลาและภาคใต้ตอนล่างสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการปฏิบัติงานตามแผนงานเพื่อให้สนองนโยบายรัฐบาลเรื่องการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ในจังหวัดสงขลาและจังหวัดชายแดนภาคใต้

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- แนวคิดธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ธุรกิจขนาดย่อม (Small Business) ที่ได้รับความนิยมจากผู้ประกอบการรายใหม่อย่างต่อเนื่องอาจเป็นเพราะเป็นธุรกิจที่ลงทุนไม่สูงมาก การดำเนินงานไม่สลับซับซ้อนและใช้แรงงานในครอบครัวเป็นหลัก ซึ่ง Kaewjomnong (2015) ได้แสดงความคิดเห็นว่าเป็นการประกอบกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้าหรือบริการโดยบุคคลตั้งแต่ 1 คนขึ้นไปทำการแลกเปลี่ยนสินค้า บริการและกิจกรรมต่าง ๆ โดยได้รับผลตอบแทนหรือผลประโยชน์จากการดำเนินกิจกรรมนั้น ซึ่งกิจกรรมสามารถดำเนินงานในท้องถิ่นหรือในเมืองก็ได้ใช้เงินทุนในการดำเนินงานไม่เกิน 50 ล้านบาทและมีการจ้างแรงงานไม่เกิน 50 คน มีสถานที่ดำเนินงานที่แน่นอน มีการดำเนินงานที่ไม่สลับซับซ้อนและไม่ได้ใช้เครื่องจักรขนาดใหญ่ในการดำเนินงาน ส่วนธุรกิจขนาดกลางจะใช้เงินทุนในการดำเนินงานไม่เกิน 200 ล้านบาทและมีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน โดยประเภทธุรกิจที่กำลังเป็นที่สนใจของผู้ประกอบการรายใหม่ ได้แก่ ธุรกิจค้าปลีก ธุรกิจค้าส่ง ธุรกิจบริการ ธุรกิจการผลิต ธุรกิจก่อสร้างและอสังหาริมทรัพย์ ธุรกิจอุตสาหกรรม และธุรกิจการเกษตร เป็นต้น

- ข้อมูลธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลา

จากรายงานสถานการณ์ภาพของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเทศไทยของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Office of Small and Medium Enterprise Promotion, 2014) ในเรื่องการประกอบธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลาและในกลุ่มภาคใต้ชายแดนพบว่ายังคงอิงอยู่กับอัตลักษณ์ที่สำคัญของพื้นที่มาอย่างยาวนานโดยมีข้อได้เปรียบที่เป็นทั้งใน ด้านทุนทางทรัพยากรของพื้นที่ ทุนทางสังคมและ

ทุนทางวัฒนธรรม โดยกิจการที่ดำเนินงานโดยส่วนใหญ่จะมีความเข้มแข็งในหลายประการ โดยในจังหวัดสงขลานั้น มีวัฒนธรรมที่มีความโดดเด่นของการอยู่ร่วมกันระหว่างคนไทยที่นับถือศาสนาพุทธ ศาสนาอิสลามและคนไทยเชื้อสายจีนซึ่งทำให้กลายเป็นรากฐานสำคัญของการดำเนินธุรกิจ SMEs ในแต่ละกลุ่มที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน เมื่อรวบรวมด้วยทุนทางเศรษฐกิจของจังหวัดสงขลาทำให้ทรัพยากรในพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์อย่างต่อเนื่องทำให้กลายเป็นพื้นที่ที่เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรกรรมครบทุกประเภท โดยความสำคัญตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันคือการทำเกษตรสวนยางพาราที่มีขนาดใหญ่และมีความสำคัญสำหรับประเทศไทย โดยยางพารายังทำให้เกิดธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการแปรรูปยางพาราให้ออกมาเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ตามออกมามากมาย ทั้งนี้ จากสภาพดินฟ้าและอากาศที่เหมาะสมกับการเจริญเติบโตของต้นยางพาราส่งผลทำให้ผลผลิตของยางพารามีปริมาณมากและผลผลิตมีคุณภาพที่ดีกว่ายางพาราที่ปลูกในพื้นที่อื่น ๆ นอกจากนี้ ยังมีผลทำให้เกิดธุรกิจต่อเนื่องตามมาในภาคการผลิต คือ โรงงานแปรรูปยางและกลุ่มการค้าที่ทำหน้าที่รับซื้อยางพาราและนำยางสดซึ่งเป็นธุรกิจที่สามารถเชื่อมโยงภาคการเกษตรกับภาคการผลิตด้านอุตสาหกรรมที่สำคัญ เมื่อวิเคราะห์จากการที่จังหวัดสงขลาที่มีพื้นฐานการผลิตที่สำคัญทำให้กลายเป็นศูนย์กลางด้านการผลิต แปรรูปและจำหน่ายอาหารทะเลที่มีชื่อเสียงของภาคใต้ เนื่องจากที่ตั้งของกลุ่มจังหวัดนั้นติดกับพื้นที่ทะเลน้ำเค็ม ทั้งจังหวัดสงขลาและพื้นที่บางส่วนของจังหวัดในกลุ่มนี้ยังมีพื้นที่ติดกับทะเลสาบสงขลา ซึ่งเป็นแหล่งน้ำกร่อยที่สร้างผลผลิตทางการประมงที่สำคัญของภาคใต้ ดังนั้น ธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องจากการประมงตั้งแต่การขนส่งแลกเปลี่ยนคือแปปลาที่มีจำนวนมากและเป็นแหล่งกระจายสินค้าที่สร้างรายได้ในคนในพื้นที่และเป็นแหล่งเริ่มต้นของการดำเนินกิจการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ธุรกิจการฝากแช่แข็งและธุรกิจการขนส่งระยะไกล เป็นต้น

- แนวคิดขีดความสามารถ

ผู้บริหารในองค์การทางธุรกิจได้ให้ความสำคัญกับการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรโดยเฉพาะกับขีดความสามารถหรือสมรรถนะ (Competency) ของบุคลากรตั้งแต่ระดับบริหารไปจนถึงระดับปฏิบัติการ ด้วยขีดความสามารถมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมและความสำเร็จในการจัดการบุคคลในองค์กร ซึ่งขีดความสามารถหรือสมรรถนะนั้นเป็นชื่อที่ใช้เรียกกันโดยทั่วไปในองค์กรโดยบุคคลจะแสดงออกมาในเชิงพฤติกรรมของการทำงานเพื่อให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลอื่นได้มองเห็นและยอมรับ (Kaewjomnong, 2016) ซึ่งเรื่องนี้ Choosuan (2007) และ Zwell (2000) ได้ทำการจำแนกกลุ่มของสมรรถนะออกเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่ สมรรถนะด้านการใฝ่สัมฤทธิ์ในหน้าที่งาน สมรรถนะด้านสัมพันธภาพ สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล สมรรถนะด้านการจัดการและสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ รายละเอียดพอสังเขปดังต่อไปนี้

1. สมรรถนะด้านการใฝ่สัมฤทธิ์ในหน้าที่งาน (Task Achievement Competencies) เป็นสมรรถนะที่บุคคลแสดงออกมาให้บุคคลอื่นได้มองเห็นหรือสัมผัสได้ว่าตนเองเป็นผู้ที่มีความมุ่งมั่น ในการทำงานให้สำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
2. สมรรถนะด้านสัมพันธภาพ (Relationship Competencies) เป็นสมรรถนะที่บุคคลแสดงออกมาในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่น โดยอาจมีการปรับคุณลักษณะ ลักษณะนิสัยและคุณลักษณะอื่น ๆ เพื่อให้สามารถเข้ามามีความเกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพและปฏิสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับผู้อื่นได้และเป็นที่ยอมรับของบุคคลและกลุ่มอื่นได้ด้วยความเต็มใจ
3. สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล (Personal Attribute Competencies) เป็นสมรรถนะที่อยู่ภายในบุคคลและแสดงออกมาโดยสะท้อนให้เห็นความเป็นตัวตนที่ชัดเจนในรูปคุณลักษณะส่วนบุคคล ซึ่งคุณลักษณะส่วนบุคคลที่ดีจะมีความสัมพันธ์กับความเชื่อ ความรู้สึกของบุคคลอื่นโดยจะส่งผลต่อการยอมรับในการทำงานร่วมกับบุคคลอื่น บุคคลจึงต้องสร้างและพัฒนาคุณลักษณะส่วนบุคคลเพื่อให้เป็นที่ยอมรับมากขึ้นตามลำดับ

4. สมรรถนะด้านการจัดการ (Management Competencies) เป็นสมรรถนะของบุคคลที่แสดงออกมาเพื่อที่จะทำให้บุคคลอื่นเป็นผู้ตัดสินใจได้ว่าใครมีความสามารถที่เหมาะสมสำหรับการทำหน้าที่ในตำแหน่งหัวหน้างานหรือผู้จัดการที่ดีได้

5. สมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (Leadership Competencies) เป็นสมรรถนะสำคัญที่บุคคลแสดงออกมาให้ผู้อื่นมองเห็นถึงคุณลักษณะหรือพฤติกรรมที่สามารถนำไปสู่การบรรลุผลสำเร็จได้ บุคคลจึงต้องแสดงออกด้วยพฤติกรรมที่ดีโดยเป็นไปในทิศทางเดียวกับวิสัยทัศน์ ภารกิจ ปรัชญาและจุดมุ่งหมายหลักขององค์กร

โดยสรุปในการท้าววิจัยเรื่องนี้ผู้วิจัยใช้คำว่าขีดความสามารถเชิงพฤติกรรมโดยเห็นว่าคำนี้มีความเหมาะสมเนื่องจากเห็นว่าเป็นความสามารถที่ผู้ประกอบการธุรกิจได้แสดงออกมาเมื่อต้องทำงานหรือบริหารงานในองค์กรเพื่อให้สิ่งที่ทำบรรลุความสำเร็จ โดยพฤติกรรมที่แสดงออกมามีลักษณะที่แสดงออกมานั้น การมีสัมพันธภาพที่ดี การพัฒนาคุณลักษณะที่โดดเด่น ความสามารถในการจัดการและความเป็น ผู้นำ การที่ผู้ประกอบการธุรกิจได้แสดงออกด้วยพฤติกรรมเหล่านี้ได้มากเท่าใดย่อมทำให้สังคมให้การยอมรับว่าเป็นผู้ประกอบการธุรกิจที่มีขีดความสามารถมาก โดยมีส่วนช่วยทำให้องค์กรประสบความสำเร็จได้ นอกจากนี้ ยังมีความเห็นว่าผู้ประกอบการธุรกิจและหัวหน้างานในธุรกิจ SMEs ต้องแสดงออกด้วยพฤติกรรมที่ดีที่เป็นประโยชน์ต่อองค์การให้มากที่สุดจึงจะสามารถบริหารและจัดการธุรกิจให้บรรลุความสำเร็จได้มากขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกใช้คำว่า “ขีดความสามารถเชิงพฤติกรรม” ในการท้าววิจัยและอธิบายผลวิจัยในงานวิจัยเรื่องนี้

- แนวคิดความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ

เมื่อผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ต้องนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จจึงมีความจำเป็นที่จะต้องหาตัวชี้วัดความสำเร็จในการจัดการธุรกิจ ซึ่ง Theptaranonth (2005) ได้ระบุตัวชี้วัดของธุรกิจที่จะประสบความสำเร็จในการประกอบการโดยวัดจากปัจจัย 3 ประการ ดังนี้

1. สภาพความเป็นไปทางการเงิน เป็นตัวชี้วัดที่ดีที่สุดของความสำเร็จในการประกอบธุรกิจซึ่งโดยทั่วไปสภาพความเป็นไปทางการเงินก็คือกำไรจากการประกอบธุรกิจ ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จจึงพยายามทำทุกวิถีทางเพื่อให้ธุรกิจมีกำไรเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่องและตลอดไป

2. การตอบสนองความต้องการของลูกค้า ซึ่งลูกค้าในแต่ละธุรกิจอาจมีความต้องการจากธุรกิจที่หลากหลายรูปแบบ ลูกค้าอาจมาซื้อเพียงครั้งเดียวหรือมาซื้ออย่างต่อเนื่ององค์การทางธุรกิจก็ต้องสนองตอบลูกค้าใน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีความรู้สึกต่อความไวต่อความต้องการของลูกค้าและด้านความรวดเร็วทันท่วงทีในการสนองตอบต่อความต้องการและความนิยมของลูกค้า

3. การสร้างสินค้าและบริการให้มีคุณภาพ แม้ว่าในปัจจุบันที่ธุรกิจมีการแข่งขันกันอย่างรุนแรงผู้ประกอบการก็ต้องพัฒนาองค์การด้วยการพัฒนาสินค้าและบริการให้มีคุณภาพที่สูงขึ้นและมีความแตกต่างจากคู่แข่ง หากธุรกิจทำได้ข้างจะมีผลทำให้ลูกค้าหันไปสนใจธุรกิจที่ผลิตสินค้าและให้บริการที่มีคุณภาพสูงเหนือกว่าทันที

โดยสรุปตัวอย่างตัวชี้วัดความสำเร็จของธุรกิจดังกล่าวข้างต้นจึงเป็นที่มาของอีกเหตุผลหนึ่งซึ่งผู้วิจัยต้องการให้ได้คำตอบว่าในปัจจุบันผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ที่ได้บริหารและจัดการธุรกิจเพื่อให้บรรลุเป้าหมายความสำเร็จด้านใด หากผู้ประกอบการยังไม่มีแนวคิดหรือยังไม่ได้มีการตั้งเป้าหมายของธุรกิจเป็นลายลักษณ์อักษรและยังไม่ได้พัฒนาตัวชี้วัดความสำเร็จในการประกอบธุรกิจก็จะได้มีข้อมูลส่วนหนึ่งนำไปใช้ในการออกแบบตัวชี้วัดความสำเร็จของธุรกิจได้

- งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยของ Wungbenmud and Bindulem (2012) ที่ได้ทำวิจัยเรื่องปัจจัยแห่งความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในอำเภอดอนเจดีย์ จังหวัดสงขลา ผลวิจัยพบว่าปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกธุรกิจมีความสำคัญระดับมากต่อความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจ SMEs โดยพบว่าด้านปัจจัยภายในที่มีความสำคัญระดับมากที่สุดคือระบบบุคลากร ส่วนด้านปัจจัยภายนอกพบว่าระบบเทคโนโลยีมีความสำคัญในระดับมากที่สุด โดยความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจ SMEs ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านการยอมรับนับถืออยู่ในระดับมากที่สุดรองลงมาด้านระบบลูกค้า ระบบเทคโนโลยี ระบบการเงินและระบบบุคลากร ส่วน Saengthong (2013) ได้ทำวิจัยเรื่องคุณภาพการจัดการทรัพยากรบุคคลที่มีต่อการพัฒนาองค์กร กรณีศึกษาสำนักงานสรรพากรพื้นที่สงขลา 1 และ 2 ผลวิจัยพบว่าด้านระบบงานและด้านการเรียนรู้ของบุคลากรและการสร้างแรงจูงใจมีคุณภาพการจัดการระดับมาก ด้านการทำงานเป็นทีมและด้านการปรับใช้เทคโนโลยีให้ทันสมัยอยู่ในระดับมาก และความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการจัดการกับการพัฒนาองค์กรพบว่าด้านระบบงาน ด้านการเรียนรู้ของบุคลากรและการสร้างแรงจูงใจ ความผูกพันและความพึงพอใจแก่บุคลากรกับการพัฒนาองค์กรมีความสัมพันธ์ระดับมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับ Chuanchom and Popichit (2014) ที่ทำวิจัยเรื่องปัจจัยสู่ความสำเร็จในการบริหารธุรกิจการท่องเที่ยวของธุรกิจนำเที่ยว โดยผลวิจัยพบว่าปัจจัยแห่งความสำเร็จคือผู้บริหารต้องมีทักษะในการบริหารธุรกิจระดับมาก โดยพนักงานมีขีดความสามารถในการทำงาน ผู้บริหารมีทักษะในการบริหารธุรกิจ มีขีดความสามารถในการวางแผนองค์กร และขีดความสามารถทางการตลาด เมื่อทำการเปรียบเทียบความสำเร็จกับลักษณะของการประกอบธุรกิจ ได้แก่ รูปแบบ การดำเนินธุรกิจ ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ ทุนจดทะเบียนและประเภทธุรกิจพบว่ามีความสำเร็จในการบริหารธุรกิจไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้งานวิจัยของ Adultithipatchara, Khantreejitranon and Saratapun (2015) เรื่องปัจจัยความสำเร็จและหลักเศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการร้านอาหารไทยในกรุงเทพมหานคร ที่ผลวิจัยพบว่า การบริหารจัดการด้านการวางแผนมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความสำเร็จ โดยการจัดการด้วยการวางแผนที่ดีเป็น การคัดเลือกสรรหากรกิจล่วงหน้าแบบมีเป้าหมายเป็นการกำหนดทิศทางและวิธีการปฏิบัติงานเพื่อไปสู่ความสำเร็จได้และด้านการจัดการมีผลต่อความสำเร็จในการประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ด้านเนื้อหาขีดความสามารถเชิงพฤติกรรมได้ปรับปรุงมาจากแนวคิดของ Spencer and Spencer (1993); Dale and Hes (1995) รวมถึง Choosuwat (2007) โดยขีดความสามารถเชิงพฤติกรรมประกอบด้วยขีดความสามารถด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในหน้าที่ สัมพันธภาพในการปฏิบัติงาน คุณลักษณะส่วนบุคคล การจัดการและความเป็นผู้นำ ส่วนความสำเร็จของธุรกิจได้ปรับปรุงมาจากแนวคิดของ Frese แนวคิดของ Theptaranonth และงานวิจัยของ Wungbenmud and Bindulem ได้แก่ ด้านผลตอบแทนจากการลงทุน ชื่อเสียงของธุรกิจ การยอมรับธุรกิจ ความมั่นคงของธุรกิจและภาพลักษณ์ของธุรกิจ

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (Population and Sampling) ผู้วิจัยใช้ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนกับสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดสงขลา จำนวน 47,895 คน (Industrial Promotion Center Region 11, 2016) โดยใช้สูตรคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 (Srichai, 2008) เมื่อทำการคำนวณแล้วได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 396 คน แต่ในการทำวิจัยครั้งนี้ได้ปรับเพิ่มขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวน 400 คน โดยวิธีเลือกตัวอย่าง (Sampling Techniques) ได้ทำการเลือก

แบบตัวแทนจากผู้ประกอบการธุรกิจหรือหัวหน้างานในองค์กรธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลา

3. ด้านพื้นที่ ผู้วิจัยได้เลือกจังหวัดสงขลาเนื่องจากเป็นศูนย์กลางของธุรกิจในภาคใต้ของประเทศไทย

4. ด้านตัวแปรที่ใช้ในการทำวิจัย ได้แก่ ตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม รายละเอียดดังนี้

4.1 ตัวแปรอิสระ คือ ชีตความสามารถเชิงพฤติกรรม ประกอบด้วยด้านการจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในหน้าที่ ด้านสัมพันธภาพ คุณลักษณะส่วนบุคคล การจัดการและความเป็นผู้นำ

4.2 ตัวแปรตาม คือ ความสำเร็จในการประกอบการธุรกิจ SMEs ประกอบด้วยด้านผลตอบแทนจากการลงทุน ชื่อเสียงของธุรกิจ ความมั่นคงของธุรกิจ การยอมรับในธุรกิจและภาพลักษณ์ของธุรกิจ

5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยออกแบบและสร้างขึ้นจากการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้แก่ เอกสาร หนังสือ ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบบสอบถามได้ออกแบบให้มี 3 ตอนแต่ละตอนได้ออกแบบให้มีเนื้อหาที่มีความเกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการประกอบการธุรกิจและชีตความสามารถเชิงพฤติกรรม แบบสอบถามได้ผ่านการตรวจสอบและให้คำแนะนำแล้วจากผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้แต่งตั้งเป็นผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Validity) และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์โดยทุกข้อคำถามมีค่ามากกว่า 0.67 จึงนำมาจัดทำเป็นข้อคำถาม โดยได้นำข้อคำถามไปจัดทำเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์และนำไปทดสอบ (Try-out) กับกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานระดับหัวหน้างานในองค์กรทางธุรกิจในอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา จำนวน 30 คน เพื่อนำไปหาความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficients of Alpha) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ .964 จึงได้ทำการปรับแก้ไขเป็นครั้งสุดท้ายก่อนนำไปใช้สอบถามกับกลุ่มตัวอย่างจริงที่ได้กำหนดไว้ในงานวิจัย

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ด้วยการสนทนาพูดคุยเพื่อสอบถามข้อมูลทั่ว ๆ ไปจากผู้ประกอบการธุรกิจที่ได้เข้าร่วมงานสัมมนาและอบรมในโครงการเพิ่มชีตความสามารถทางธุรกิจที่จัดโดยสำนักวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) และศูนย์อุตสาหกรรม ภาคที่ 11 สงขลาเกี่ยวกับการดำเนินของธุรกิจ ความสำเร็จในการประกอบการธุรกิจ ชีตความสามารถของธุรกิจ การพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการของธุรกิจ เป็นต้น และเก็บรวบรวมจากแบบสอบถามเพื่อการวิจัยที่ได้ทำสำรวจกับผู้ประกอบการธุรกิจหรือบุคคลในระดับหัวหน้างานที่องค์กรธุรกิจได้มอบหมายให้เป็นผู้ให้ข้อมูลด้วยแบบสอบถาม สำหรับข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้เก็บรวบรวมจากเอกสาร ตำรา หนังสือ งานวิจัยและบทความวิจัยที่เกี่ยวข้อง

7. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้ ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และวิเคราะห์การถดถอยหาคูณแบบสตีปไวส์

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถนำมาสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลวิเคราะห์ระดับความสำเร็จในการประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลา เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ตารางที่ 1 ความสำเร็จในการประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลา เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ SMEs	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1) ด้านผลตอบแทนจากการลงทุน	4.26	0.61	มากที่สุด
2) ด้านชื่อเสียงของธุรกิจ	4.28	0.50	มากที่สุด
3) ด้านการยอมรับในธุรกิจ	4.30	0.55	มากที่สุด
4) ด้านความมั่นคงของธุรกิจ	4.35	0.52	มากที่สุด
5) ด้านการสร้างภาพลักษณ์	4.31	0.56	มากที่สุด
ภาพรวม	4.29	0.53	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 ผลวิเคราะห์ข้อมูลความสำเร็จในการประกอบธุรกิจพบว่าในภาพรวมมีความสำเร็จในทุกด้านระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.29$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่าความสำเร็จลำดับแรก คือ ด้านความมั่นคงของธุรกิจ ($\bar{X} = 4.35$) ตามมาด้วยด้านการสร้างภาพลักษณ์ ($\bar{X} = 4.31$) ด้านการยอมรับในธุรกิจ ($\bar{X} = 4.30$) และด้านชื่อเสียงของธุรกิจ ($\bar{X} = 4.28$) ตามลำดับ สำหรับความสำเร็จในลำดับสุดท้าย คือ ด้านผลตอบแทนจากการลงทุน ($\bar{X} = 4.26$)

2) ผลวิเคราะห์ขีดความสามารถเชิงพฤติกรรมที่มีผลต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ในการวิเคราะห์ที่ใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ขีดความสามารถเชิงพฤติกรรม ได้แก่ ด้านการใฝ่สัมฤทธิ์ในหน้าที่ (X1) ด้านสัมพันธภาพ (X2) ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล (X3) ด้านการจัดการ (X4) ด้านความเป็นผู้นำ (X5) กับตัวแปรความสำเร็จในการประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลา (Y) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ข้อมูลแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ขีดความสามารถเชิงพฤติกรรมที่มีผลต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

	(Y)	(X1)	(X2)	(X3)	(X4)	(X5)
(Y)	1.000	.488**	.158**	.140**	.546**	.359**
(X1)		1.000	.513**	.305**	.490**	.567**
(X2)			1.000	.506**	.295***	.385**
(X3)				1.000	.384**	.375**
(X4)					1.000	.625**
(X5)						1.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ คือ ด้านการใฝ่สัมฤทธิ์ในหน้าที่ (X1) ด้านสัมพันธภาพ (X2) ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล (X3) ด้านการจัดการ (X4) ด้านความเป็นผู้นำ (X5) กับตัวแปรความสำเร็จในการประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลา (Y) พบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการจัดการ (X4) กับด้านความเป็นผู้นำ (X5) มีค่าสูงสุดเท่ากับ .625 รองลงมาคือด้านการใฝ่สัมฤทธิ์ในหน้าที่ (X1) กับด้านความเป็นผู้นำ (X5) มีค่าเท่ากับ .567 และความสำเร็จในการประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลา (Y) กับด้านการจัดการ (X4) มีค่าเท่ากับ .546 ตามลำดับ

เมื่อทำการทดสอบด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ประสิทธิภาพของการพยากรณ์ (R²) และค่าความเปลี่ยนแปลงของสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ที่เปลี่ยนไปจากเดิมเมื่อเพิ่มตัวแปรพยากรณ์ที่ดีทีละตัว (R² Change) พร้อมทดสอบนัยสำคัญทางสถิติตามวิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบสเต็ปไวส์ได้ผลการทดสอบดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติตามวิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบสเต็ปไวส์

ตัวพยากรณ์	R	R2	R2 Change	R2 Adj	F	Sig.
(X4)	.546	.298	.298	.297	159.113**	.000
(X4), (X1)	.602	.363	.064	.359	37.479**	.000
(X4), (X1) , (X2)	.616	.379	.017	.374	9.897*	.002

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 เมื่อพิจารณาตัวแปรพยากรณ์ชี้ความสามารถเชิงพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรความสำเร็จในการประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่าตัวแปรที่เข้ามาก่อน คือ ด้านการจัดการ (X4) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .546 มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้ประสิทธิภาพการพยากรณ์ร้อยละ 29.8 เมื่อเพิ่มตัวแปรด้านการใฝ่สัมฤทธิ์ในหน้าที่ (X1) เข้าไปพบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .602 มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้ประสิทธิภาพการพยากรณ์ร้อยละ 36.3 และประสิทธิภาพการพยากรณ์เปลี่ยนไปร้อยละ 6.4 เมื่อเพิ่มตัวแปรด้านสัมพันธภาพ (X2) เข้าไป พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .616 มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้ประสิทธิภาพการพยากรณ์ ร้อยละ 37.9

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจึงสามารถสรุปได้ว่าตัวแปรพยากรณ์ชี้ความสามารถเชิงพฤติกรรมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการ (X4) ด้านการใฝ่สัมฤทธิ์ในหน้าที่ (X1) และด้านสัมพันธภาพ (X2) มีผลต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลาเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ทั้งนี้ เมื่อนำปัจจัยชี้ความสามารถเชิงพฤติกรรมไปหาค่าอำนาจการทำนายที่มีผลต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจโดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ได้ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ขีดความสามารถเชิงพฤติกรรมที่มีผลต่อความสำเร็จในการประกอบการธุรกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนโดยภาพรวม

Model	R	R ²	SEa	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
				B	SE	Beta		
(Constant)				2.228	.156		14.312	.000
ด้านการจัดการ ^{x4}	.546 ^{x4}	.298	.297	.477	.038	.546	12.614	.000
(Constant)				1.605	.180		8.907	.000
ด้านการจัดการ				.353	.041	.404	8.526	.000
ด้านการไฝ่สัมฤทธิ์ใน				.279	.046	.290	6.122	.000
หน้าที่ ^{x1}	.602 ^{x1}	.363	.359					
(Constant)				1.885	.199		9.469	.000
ด้านการจัดการ				.360	.041	.413	8.795	.000
ด้านการไฝ่สัมฤทธิ์ใน				.349	.050	.363	6.947	.000
หน้าที่								
ด้านสัมพันธภาพ ^{x2}	.616 ^{x2}	.379	.616c	-.150	.048	-.150	-3.146	.002

F = 159.113^{x4}, 106.056^{x1}, 75.689^{x2} p-value = .000^{x4}, .000^{x1}, .000^{x2}

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4 พบว่าเมื่อนำปัจจัยขีดความสามารถเชิงพฤติกรรมที่ใช้ในการพยากรณ์ทั้ง 3 ด้านเข้าไปในสมการผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบดังนี้

ตัวพยากรณ์ตัวที่ 1 ที่นำเข้าสู่สมการถดถอยพหุคูณ คือ ด้านการจัดการ X4 หลังจากที่ได้เพิ่มตัวพยากรณ์ตัวที่ 1 เข้าสู่สมการถดถอยพหุคูณแล้วมีผลให้ค่าอำนาจการทำนายเท่ากับ 0.546 ซึ่งหมายความว่า ด้านการจัดการมีผลต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้ร้อยละ 29.8

ตัวพยากรณ์ตัวที่ 2 ที่นำเข้าสู่สมการถดถอยพหุคูณ คือ ด้านการไฝ่สัมฤทธิ์ในหน้าที่ X1 หลังจากที่ได้เพิ่มตัวพยากรณ์ตัวที่ 2 เข้าสู่สมการถดถอยพหุคูณแล้วมีผลให้ค่าอำนาจการทำนายเท่ากับ 0.602 ซึ่งหมายความว่า ด้านการไฝ่สัมฤทธิ์ในหน้าที่มีผลต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้ร้อยละ 36.3

ตัวพยากรณ์ตัวที่ 3 ที่นำเข้าสู่สมการถดถอยพหุคูณ คือ ด้านสัมพันธภาพ X2 หลังจากที่ได้เพิ่มตัวพยากรณ์ตัวที่ 3 เข้าสู่สมการถดถอยพหุคูณแล้วมีผลให้ค่าอำนาจการทำนายเท่ากับ 0.616 ซึ่งหมายความว่าด้านสัมพันธภาพมีผลต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้ร้อยละ 37.9

ดังนั้น สมการพยากรณ์ขีดความสามารถเชิงพฤติกรรมที่มีผลต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถแสดงในรูปคะแนนดิบได้เป็นดังนี้

$$Y' = 2.228 + 1.605X_1 + 1.885X_2$$

อภิปรายผลและสรุปผลการวิจัย

1. ความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลา ผลวิจัยพบว่าในภาพรวมและรายด้านมีความสำเร็จในทุกด้านระดับมากที่สุดตามลำดับ ได้แก่ ด้านความมั่นคงของธุรกิจ ด้านภาพลักษณ์ของธุรกิจ ด้านการยอมรับในธุรกิจ ด้านชื่อเสียงของธุรกิจและด้านผลตอบแทนจากการลงทุน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Wungbenmud and Bindulem (2012) ที่ทำวิจัยเรื่องปัจจัยแห่งความสำเร็จของการประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ที่ผลวิจัยพบว่าธุรกิจมีความสำเร็จในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความสำเร็จระดับมากและมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความมั่นคงและการยอมรับนับถือ

จากผลวิจัยดังกล่าวจึงสามารถสรุปได้ว่าผู้ประกอบการธุรกิจในจังหวัดสงขลาในปัจจุบันมีความสำเร็จในการประกอบธุรกิจด้านความมั่นคงของธุรกิจเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ก็ตามแต่จะต้องให้ความสำคัญกับความสำเร็จด้านชื่อเสียงของธุรกิจและการจัดการผลตอบแทนจากการลงทุนด้วยเนื่องจากชื่อเสียงและผลตอบแทนเป็นเป้าหมายหนึ่งที่ผู้ประกอบการต้องจัดการเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ หากการประกอบธุรกิจได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนน้อยหรือประสบความสำเร็จในลำดับท้าย ๆ อาจจะส่งผลกระทบต่อการลงทุนในการประกอบธุรกิจในอนาคตได้

2. ชีตความสามารถเชิงพฤติกรรมที่มีผลต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ จากผลวิจัยที่พบว่าตัวแปรพยากรณ์ชีตความสามารถเชิงพฤติกรรมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการ ด้านการใฝ่สัมฤทธิ์ในหน้าที่และด้านสัมพันธภาพมีผลต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลาเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Adultithipatchara et al (2015) ที่ทำวิจัยเรื่องปัจจัยความสำเร็จและหลักเศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการร้านอาหารไทยในกรุงเทพมหานคร ที่ผลวิจัยพบว่าการบริหารจัดการด้านการวางแผนมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความสำเร็จ ทั้งนี้ การบริหารด้วยการวางแผนที่ดีเป็นการคัดเลือกสรรหาภารกิจล่วงหน้าแบบมีเป้าหมายจึงเป็นการกำหนดทิศทางและวิธีการปฏิบัติงานเพื่อไปสู่ความสำเร็จได้และด้านการจัดการมีผลต่อความสำเร็จในการประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลวิจัยดังกล่าวจึงสามารถสรุปได้ว่าชีตความสามารถเชิงพฤติกรรมด้านการจัดการด้านการใฝ่สัมฤทธิ์ในหน้าที่และด้านสัมพันธภาพ ตามลำดับเป็นปัจจัยสำคัญในลำดับต้น ๆ ที่มีผลต่อความสำเร็จในการประกอบการธุรกิจและมีค่าอำนาจในการทำนายความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ ดังนั้น ผู้ประกอบธุรกิจ SMES จึงต้องให้ความสำคัญโดยพัฒนาตัวแปรดังกล่าวเพื่อให้สามารถนำไปใช้ออกแบบเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จในการประกอบธุรกิจขององค์กรในอนาคตเพื่อให้สามารถรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อไป

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. จากผลวิจัยที่พบว่าความสำเร็จของธุรกิจด้านความมั่นคงเป็นลำดับแรกและด้านผลตอบแทนจากการลงทุนอยู่ในลำดับสุดท้าย จึงแนะนำให้ผู้ประกอบการธุรกิจได้มีการกำหนดเป้าหมายความสำเร็จและจัดทำตัวชี้วัดความสำเร็จของธุรกิจให้ชัดเจนว่าคือด้านใดเพื่อจะได้จัดทำแผนปฏิบัติการหรือแผนกลยุทธ์ในการจัดการธุรกิจให้บรรลุเป้าหมายความสำเร็จและกำหนดทิศทางธุรกิจได้

2. จากผลวิจัยที่พบว่าชีตความสามารถด้านการจัดการ ด้านการใฝ่สัมฤทธิ์ในหน้าที่และด้านสัมพันธภาพมีผลต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ ผู้วิจัยแนะนำให้ผู้ประกอบการได้พัฒนาบุคลากรในองค์กรได้พัฒนาชีตความสามารถในด้านดังกล่าวให้เพิ่มมากขึ้นด้วยและอาจต้องแสดงออกด้วยชีตความสามารถเชิงพฤติกรรมด้านอื่น ๆ ด้วย

ได้แก่ ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลที่โดดเด่นและด้านความเป็นผู้นำในทุกส่วนงานภายในองค์กร

3. จากผลวิจัยที่พบว่าขีดความสามารถเชิงพฤติกรรมด้านการจัดการ ด้านการใฝ่สัมฤทธิ์ในหน้าที่และด้านสัมพันธภาพมีผลโดยให้ค่าอำนาจการดำเนินงานความสำเร็จในการประกอบธุรกิจได้ ผู้วิจัยแนะนำให้ ผู้ประกอบธุรกิจ SMES ได้พัฒนาตัวแปรดังกล่าวโดยนำมาใช้ในการออกแบบเพื่อนำไปใช้เป็นตัวชี้วัดความสำเร็จในการประกอบธุรกิจในอนาคตเพื่อให้สามารถรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจได้

เอกสารอ้างอิง

- Adultithipatchara, Khantreejitranon, A., & Saratapun, N. (2015). Success Factors and Principles of Creative Economy Influencing Business Success of Thai Food Business Entrepreneurs in Bangkok. *Kasetsart Journal. (Soc. Sci)*, 36(2), 217-229.
- Choosuwan, R. (2007). *A Causal Relationship Model of Personal Competency Affecting Effectiveness of Educational Service Area Office in the Three Southern Border Provinces*. Doctor Disertation in Educational Administration, Prince of Songkla University. Pattanee: Prince of Songkla University.
- Chuanom, J., & Popichit, N. (2014). Key Factors for Success in Business Management of Tourism Business: A Case Study of Tourism Business in Bangkok Area. *SDU Research Journal Humanities and Social Sciences*, 10(3), 1-16.
- Dales, M., & Hes, K. (1995). *Creating Training Miracles*. Sydney: Prentice Hall.
- Frese, M. (2000). *Success and Failure of Microbusiness Owners in Africa: A Psychological Approach*. U.S.A.: Greenwood Publishing Group.
- Industrial Promotion Center Region 11. (2016). *Current Status of Small and Medium Enterprises in Songkhla Province*. Songkhla: OSMEP.
- Kaewjomnong, A. (2015). *Introduction to Business*. (5thed). Songkhla: Numsin Advertising.
- Kaewjomnong, A. (2016). *Principles of Management*. (6thed). Songkhla: Numsin Advertising.
- Kaewjomnong, A. (2018). Leadership with Success of SMEs in Entering the ASEAN Economic Community: A Case Study of Songkhla. *Journal of Business Administration the Association of Private Higher Education Institutions of Thailand under the Patronage of Her Royal Highness Princess Maha Chakri Sirindhorn*, 7(2), 39-57.
- Office of Small and Medium Enterprises Promotion. (2014). *Current Status of Small and Medium Enterprises in Thailand: Roles in Economics, Social and Culture*. Bangkok: OSMEP.
- Saengthong, H. (2013). *Quality Management of Human Resources and Organizational Development: A Case Study of Songkhla Office of Revenue Service*. Master Thesis in Business Management. Thaksin University, Songkhla: Prince of Songkla University.
- Seahapong, J. (2018). Enhancing Competitiveness of Road Freight Operators to Support Trade Liberalization. *Journal of Business Administration the Association of Private Higher Education Institutions of Thailand under the Patronage of Her Royal Highness Princess Maha Chakri Sirindhorn*, 7(2), 94-111.

- Siraprapasiri, P., & Thalang, C. (2016). Towards the ASEAN Community: Assessing the Knowledge Attitudes, and Aspirations of Thai University Students. *Journal of Current Southeast Asian Affairs*, 35(2), 113-147.
- Siripatarasophon, S. (2016). Competitive Capacity and Readiness of Thai Small and Mediums Enterprises for Entering the ASEAN Economic Community. *Journal of the Association of Researchers*, 21(1), 9-33.
- Spencer, L.M., & Spencer, S.M. (1993). *Competency at Work: Models for Superior Performance*. New York: John Wiley & Sons.
- Srichai, S. (2008). *Applied Statistics for Social Science Research*. Faculty of Education. Bangkok: Chulalongkorn University.
- Subphonkulanan, L. (2016). SMEs Adaptive Capacity in Response to Opening ASEAN Free Trade: A Case Study of Songkhla Province. *RMUTL Journal of Humanities and Social Sciences*, 4(2), 79-90.
- Theptaranonth, K. (2005). *The Relationships among Leadership, Intrinsic Motivation, Characteristics of Entrepreneurs and Business Success of Small and Medium Enterprises*. Master Thesis in Industrial Psychology, Kasetsart University, Bangkok: Kasetsart University.
- Wungbenmud, C., & Bindulem, T. (2012). The Key Success Factors for Small and Medium Enterprises in Muang Hadyai, Songkhla Province. *Journal of Management Sciences Rajaphat Suratthani University*, 1(1), 110-123.
- Zwell, M. (2000). *Creating a Culture of Competence*. New York: John Wiley and son.